

kyndig ikke kan udtale mig om. Naar vedkommende Krigsbestyrelse og sagkyndige mene, at disse Medsættelser kunne gaa an, bliver det deres Sag og deres Ansvar, og jeg har ingen Grund til at høre mig herom; men helt anderledes forholder det sig med den Fiksering af Godsfolkets Rekruttilgang, som dels er foreslaaet og dels vil blive foreslaaet, og som jo allerede er accepteret af den højtærede Minister. Det er nemlig en Sag, som forekommer det mig i alt Fald, ligger tydeligt og klart for ethvert Menneske med sund Forstand. Det er meget væsentlig et Spørgsmaal om at tælle og lægge sammen. Hvad vil Følgen blive af denne Fiksering af Rekruttilgangen? Saaledes som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgfreds allerede nu har sagt os, at han vil foreslå os det, og jeg antager, at det gaar igennem, vil det sige, at der uddannes 4,800 Mand om Aaret ved Godsfolket, og ved Siden af disse 4,800 Mand indfalder der 500 Mand til Uddannelse i 2 Maaneder som Depot- eller Erstatningsmandskab, for at kunne afgive det nødvendige Mandstab over for det Decrement, som naturligvis fremkommer i de to første Maaneder og vel ogsaa senere. De kunne bruges som Erstatningsmandskab for den Afgang, som fremkommer gennem den regelmæssige Uddannelse af de 4,800 Mand. Men hvad er Følgen heraf? Følgen heraf er, at Hærens effektive Styrke, naar en Krig bryder ud, er forringet med 6,000 Mand. Dette forekommer mig at være et meget farligt Eksperiment at komme ind paa, da vi kun ere et lille Folk, og vi derfor nok kunde have Grund til at udnytte i Forsvarets Tjeneste al den personlige Kraft, vi ere i Besiddelse af. Nu vil man vel lige her over for sige, at det paa en vis Maade, til en vis Grad kun er paa Papiret, at disse 6,000 Mand gaa fra, det vil alligevel med det Mandstab, der uddannes, være muligt at faa Bataillonerne fyldt ud til 1,000 Mand pr. Bataillon i Tilfælde af en Krig. Dette er maaske delvis sandt, men ogsaa kun delvis sandt; thi man vil for at fylde Bataillonerne ud til 1,000 Mand komme til at benytte 6—7 Mars Mandstab og maaske 8de til, efter som det ikke er usandsynligt, at der ved Krigens Begyndelse just vil ske en betydelig Afgang

i Mandstabet, og til Erstatning har man da kun ikke uddannet Mandstab. Endelig maa man lægge Mærke til, at saaledes som vort Land er dannet af Naturen, saaledes som Forholdene ere, er det, man væsentligst tænker paa at forsvare, Sjælland med tilhørende Dgrupper, og da er det Tankeeksperiment fuldstændig tilladeligt, at det maaske lykkes at faa de Vest for Store Bælt liggende Afdelingers Kammer og en Del af deres Mandstab her over; men der er ingenlunde nogen Sikkerhed for, at man kan faa alt Mandstabet her over. Efter den hidtilværende Ordning havde man i saa Fald imidlertid med det overstående Mandstab, som findes her paa Sjælland, samt paa Soland-Falster, nogen rimelig Udsetning til, selv om ikke alt Mandstab kom fra de andre Landsdele, dog at kunne faa de her til Sjælland overførte Batailloner op til den Krigsstyrke, der maa antages for at være den naturlige, 1,000 Mand, hvad det jo er i alle andre Lande, og som det vel ogsaa maa være her. Jeg kan altsaa ikke indrømme, at det er saa sikkert, at vi virkelig ere i Stand til at faa de 30 Batailloner op til 1,000 Mand pr. Bataillon. Der er virkelig Fare for at tabe ikke ubetydeligt i Bataillonernes effektive Krigsstyrke, naar Krigen begynder. Men dertil kommer, og det er, saa vidt jeg ser, lige saa vigtigt, og vigtigere endnu, at jeg ikke kan se rettere, end at der ogsaa tabes meget betydeligt i Hærens Felt-dygtighed, i Hærens mobile Felt-dygtighed, om jeg maa udtrykke mig saa, og det er ganske naturligt; thi Sagen er simpelt hen den, at man kan nu en Gang ikke her i Verden faa baade i Pose og i Sæl. I gamle Dage, efter den gamle Hærplan af 1842, som altsaa virkede i Krigen 1848—50, var Forholdet jo det, at det Mandstab, der blev uddannet, fik en forholdsvis lang Uddannelse, en fuldstændig Soldateruddannelse, saa at der den Gang virkelig kunde være Tale om, hvad det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) gjorde, at det kunde være heldigt, just i Krigstilfælde, at der kom en Del ældre Mandstab sammen med det yngre. Det kan jeg forstaa; men jeg forstaaer det ikke, saaledes som Ordningen er bleven efter 1867, og saaledes som den særlig er bleven 1880. Efter Loven af 1867 blev Mandstabets Uddannelse indskrænket